

"Květoslava Salmonová"

Narodila jsem se 27. ledna 1961 v Praze. Od té doby v naší stověžaté matičce žiji. Jsem svobodná. Od malička jsem ráda četla, vymýšlela si příběhy a hrála divadlo. Snad proto jsem si u svých spolužáků vysloužila přezdívku "tichý blázen" a ve školních posudcích větu, že jsem podivínská. Od svých deseti let asi do svých sedmnácti jsem navštěvovala literárně- dramatický kroužek v lidové škole umění pod vedením paní učitelky herečky Olgy Schmidtové, kde jsem začala s prvními vážnějšími literárními pokusy. Po skončení základní školy jsem studovala střední ekonomickou školu, i když jsem nikdy v životě nechtěla pracovat v kanceláři. Chtěla jsem získat maturitní zkoušku, abych se mohla pokusit o přijetí na DAMU, na obor dramaturgie. Také jsem si říkala, že při nejhorším i v kulturních zařízeních a institucích potřebují administrativní sílu a když se "chytanu drápečkem".... Jak ale praví přísloví "odříkaného největší krajíc" a tak dvě desítky let mé pětadvacetileté "pracovní kariéry" jsem strávila v různých kancelářích, nikoliv ale v kultuře. Trochu sluníčka mně zaskvílo na přelomu a v počátcích devadesátých let, kdy se práce stala i mým koníčkem. V letech 1989-1992 jsem působila v učilišti spojů v Praze 1, jako vychovatelka v oddělení: výchova mimo vyučování. Vedla jsem tam divadelní kroužky a historický kroužek. Zde jsem si vyzkoušela i dramaturgickou práci během nastudování divadelních scének a koláží na školní akademie a v průběhu příprav žáků na celorepublikové soutěže. Po reorganizaci, při které bylo toto oddělení zrušeno, jsem pracovala přibližně do poloviny roku 1994 v Českém rozhlasu. Nejdříve v programovém oddělení, kde se chystaly podklady pro vydávání časopisu Rozhlas, později jsem se uplatnila jako nahrávací technička v zahraničním vysílání. I toto mé zaměstnání skončilo z důvodu reorganizace. Posledních deset let pracuji v incomingové cestovní kanceláři Otus s.r.o.. Svých "kulturních koníčků" jsem se nevzdala ani po zařazení do "pracovního procesu". Na začátku osmdesátých let jsem hrála v několika amatérských souborech, které již neexistují. Od roku 1985 jsem členkou amatérského divadelního souboru DaŽ (Divadlo a život), kde hraji, starám se o rekvizity a kostýmy a dělám nápovědu. V posledních letech také pomáhám s organizací a jako pořadatelka při přehlídkách amatérského divadla organizovaných tímto souborem. Od konce devadesátých let hraji též ve spřáteleném souboru Natěsno + a taky se starám o kostýmy a rekvizity. S těmito divadelními soubory se zúčastňuji přehlídek amatérského divadla nebo vystupuji i sólově. Koncem 80-tých a začátkem 90-tých let jsem navštěvovala literární klub mladých autorů původně při nakladatelství Albatros pod vedením spisovatele Dr. Z. K. Slabého. V té době jsem ze zúčastňovala literárních soutěží, na nichž jsem obdržela několik čestných uznání. Ke konci 90-tých let jsem asi rok navštěvovala klub uměleckého přednesu a recitace pod vedením herečky paní Marty Hrachovinové. Od roku 1993 pomáhám v Klubu českých turistů při TJ Zora nevidomým a zrakově postiženým turistům, při jejich výletech, které konají celoročně o víkendech. Na psaní mi díky tomu a pracovní době, která po většinu mé pracovní kariéry je od 9.00-17.00, mnoho času nezbývá, proto se věnuji více psaní poezie, i když prózu též ráda píši. Zaměřuji se hlavně na historii a sci-fi. Mým snem je jednou napsat román nebo novelu. V hlavě již několik let nosím náměty asi na tři, ale protože se jedná o historické náměty, je třeba k nim nastudovat hodně materiálů. Bohužel, asi zůstanou v mé hlavě, protože si z finančních důvodů nemohu dovolit zůstat delší čas doma. Uveřejněno: Několik mých básní a povídek vyšlo v podnikovém časopisu Příloha v PZO Strojexport Báseň Tři dary ve sborníku básničky V.

Ludíkové Pošli to dál III.- Kniha vzkazů lidem a vesmíru, 2005 Báseň Brusič - Časopis Husita č. 4, ročník 3, 2005 Reportáž o Literárně dramatickém klubu Dialog na cestě, kterou v dubnu natočila Česká televize.